

©Borgis

Wspomnienie Pana Profesora Henry'ego Ostrowskiego-Meissnera

Z wielkim smutkiem przyjąłm informację o odejściu Pana Profesora Henry'ego Ostrowskiego-Meissnera, znakomitego naukowca, mentora, organizatora i pasjonata badań substancji roślinnych. Wiadomość zastała nas w październiku 2024 roku podczas pracy nad artykułem na temat właściwości kosmetycznych bulw maki – *Lepidium meyenii* Walp. (syn. *Lepidium peruvianum* G. Chacón) – rośliny, której badaniom Pan Profesor poświęcił znaczną część życia.

Profesor Henry Ostrowski-Meissner był wielokrotnym absolwentem Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie, gdzie uzyskał tytuł magistra po ukończeniu Kierunku Fizjologia Środowiska oraz tytuł licencjata nauk rolniczych, a także stopień doktora w dziedzinie biochemii żywności. Ostatnio Pan Profesor współpracował z Uniwersytetem w Sydney oraz pełnił funkcję dyrektora ds. badań i rozwoju w Natural Health International. Profesor Ostrowski-Meissner był wybitnym naukowcem, którego prace często znajdowały praktyczne zastosowania. W swoich analizach badawczych skupiał się na poszukiwaniu skutecznych rozwiązań terapeutycznych wobec schorzeń metabolicznych poprzez stosowanie standaryzowanych produktów ziołowych, terapii nieinwazyjnych oraz projektowanie żywności funkcjonalnej.

Profesor Henry Ostrowski-Meissner pełnił liczne funkcje i sprawdzał się w rozmaitych rolach: badacza, dydaktyka, lidera, mentora i wielu innych. Pan Profesor był związany z wieloma ośrodkami badawczymi: z Uniwersytetem w Sydney, CSIRO (Commonwealth Scientific and Industrial Research Organization) w Australii, Uniwersytetem w Nagoyi w Japonii, z Hubei Agricultural College w Chinach, z Chińską Akademią Nauk (w obszarach rolnictwa i medycyny), Charles Sturt University w Bathurst w Australii, Instytutem Roślin i Przetworów Zielarskich w Poznaniu (obecnie Instytut Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich PIB) oraz Uniwersytetem Medycznym w Lublinie. Opublikował ponad 300 recenzowanych prac naukowych, książek i rozdziałów podręczników obejmujących szeroki zakres tematów badawczych związanych z Jego zainteresowaniami zawodowymi.

W ciągu ostatnich dwudziestu lat zainteresowania Pana Profesora Ostrowskiego-Meissnera skupiały się m.in. na zastosowaniu standaryzowanych wyciągów z różnych fenotypów bulw pieprzycy peruwiańskiej w łagodzeniu problemów zdrowotnych mających związek z układem hormonalnym, a także na projektowaniu linii standaryzowanych, klinicznie testowanych produktów fitofarmaceutycznych przeznaczonych dla szerokiego zakresu objawów zależnych od płci i wieku.

Czuję się zaszczycona, że mogłam współpracować z Panem Profesorem przez ostatnie 8 lat, kierując wieloosobowymi projektami naukowymi, które były wspierane przez Pana Profesora. Dzięki spotkaniu mojego Mentora – Profesora Kazimierza Głowniaka z Profesorem Ostrowskim-Meissnerem i podtrzymywaniu przez Profesorów tych wartościowych kontaktów zawodowych, mogłam włączyć się w tę – tak ciekawą i trudną – tematykę badawczą. Przez lata współpracy Profesor Ostrowski-Meissner tworzył unikalną kolekcję bulw pieprzycy peruwiańskiej na potrzeby prowadzonych przeze mnie badań naukowych. Liczne wyjazdy do Peru i owocna współpraca Pana Profesora z tamtejszymi ośrodkami badawczymi pozwoliły nam na lepsze poznanie tej rośliny.

Prace badawcze przeprowadzone pod czujnym okiem Pana Profesora i realizowane przeze mnie i zespół zaprzyjaźnionych badaczy z Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Politechniki Gdańskiej i Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania z siedzibą w Rzeszowie pozwoliły rzucić nowe światło na tę roślinę.

Pan Profesor podejrzewał występowanie dużej różnorodności kompozycji maki w zależności – nie tylko od koloru fenotypu zbieranego na polach Andów, ale także od wielkości bulw. Te przypuszczenia zaowocowały zmianą podejścia do badanego materiału roślinnego. Udowodniliśmy, że wyspecjalizowane metabolity syntetyzowane są w różnym tempie i dlatego też konieczne jest selektywne zbieranie plonów.

Jeden z niedawno opublikowanych przez nas artykułów pt. „The Distribution of Glucosinolates in Different Phenotypes of *Lepidium peruvianum* and Their Role as Acetyl- and Butyrylcholinesterase Inhibitors In Silico and *In Vitro* Studies” (<https://doi.org/10.3390/ijms23094858>) przedstawił rozkład glukozynolatów – wiodących metabolitów – w fenotypach *Lepidium peruvianum* o różnym zabarwieniu i wielkości, a także ich potencjalną rolę jako inhibitorów acetylo- i butyrylocholinerazy (AChE i BuChE). W analizowanych bulwach oznaczono dziesięć różnych glukozynolatów, w tym glukotropeolinę, która występowała w najwyższym stężeniu spośród oznaczonych związków zawierających siarkę. Jej zawartość – od 0 do 1,57% – była zależna od fenotypu, wielkości bulw i warunków zbioru. Przeprowadzona analiza PCA (ang. Principal Component Analysis, analiza głównych składowych) wykazała znaczące różnice w zawartości tych związków między dziesiątkami analizowanych próbek oraz różne proporcje pomiędzy nimi. Kolor, jak i wielkość bulw miały istotny wpływ na zawartość glukozynolatów, w szczególności glukotropeoliny, która okazała się dominującym związkiem siarkowym w badanym wysuszonym materiale roślinnym (1).

Niniejsze prace badawcze potwierdziły cenne inhibicyjne działanie ekstraktów oraz poszczególnych glukozynolatów względem enzymów – acetylocholinoesterazy (AChE) oraz butyrylocholinoesterazy (BuChE), zaangażowanych w proces zapamiętywania (2). Nadmierna aktywność obydwu enzymów obserwowana u starszych pacjentów hamuje efektywność procesu zapamiętywania, dlatego też hamowanie ich aktywności to podstawa terapii łagodnych i średnio nasilonych zmian demencyjnych, czy pierwszych oznak choroby Alzheimera. Procent inhibicji AChE dla wyciągów wynosił 15,3-28,9%, a dla pojedynczych glukozynolatów mieścił się w granicach 55,95-57,60%, zależnie od struktury. W przypadku BuChE obliczono wartości w zakresie 71,3-77,2% dla ekstraktów i 36,2-39,9% dla pojedynczych substancji. Potencjalny mechanizm prokognitywny związków siarkowych został wyjaśniony poprzez badania dokowania molekularnego, które ujawniły, że metabolity te oddziałują z resztami tryptofanu i histydyny w enzymach, prawdopodobnie blokując ich aktywne miejsca katalityczne (1).

Otrzymane wyniki pozwoliły rzucić nowe światło na rolę glukozynolatów w całkowitym wyciągu z pieprzycy, gdyż dotychczas publikowane prace badawcze wskazywały na wysoką aktywność biologiczną substancji z innych grup, np. makamidów.

W kolejnej pracy pt. „*Lepidium peruvianum* as a Source of Compounds with Anticancer and Cosmetic Applications” przedstawiliśmy potencjał *Lepidium peruvianum* jako źródła bioaktywnych związków o zastosowaniach w terapii nowotworów skóry i w kosmetykach. Badania wykazały, że ekstrakty z różnych fenotypów rośliny charakteryzują się silnymi właściwościami antyoksydacyjnymi oraz inhibicyjnymi wobec tyrozynazy, co może mieć znaczenie w wybielaniu przebarwień skórnych i zapobieganiu progresji nowotworów skóry. Szczególnie istotne okazały się związki takie jak glukotropeolina i pent-4-enylglukozynolat, które wykazały znaczący wpływ na obniżenie żywotności komórek czerniaka. Ekstrakty z *L. peruvianum* mogą zatem stanowić cenne składniki w kosmetykach wspomagających regenerację skóry oraz jako naturalne środki w terapii nowotworowej, co podkreśla potrzebę dalszych badań nad ich mechanizmami działania i bezpieczeństwem stosowania (3).

W publikacji „Synergism of Specific Maca Phenotypes (*Lepidium peruvianum*) in Combination with Saw Palmetto (*Serenoa repens*) Extract for Chemoprevention of Prostate Cancer as Determined in *In Vitro* Cytotoxicity Assays on Human Epithelial and Prostate Cancer Cells” wypracowane wyniki badań nad synergistycznym działaniem wybranych fenotypów pieprzycy w połączeniu z ekstraktem z palmy sabalowej pozwoliły nam zaobserwować potencjalne zastosowanie wyciągów z pieprzycy w chemoprewencji raka prostaty. W badaniach wykorzystano różne ekstrakty pochodzące z czerwonej i czarnej maki, które wykazały cytotoksyczność wobec komórek raka prostaty, zwłaszcza w przypadku linii komórkowej LNCaP. Różne fenotypy pieprzycy różnią się zawartością bioaktywnych związków, a połączenie ekstraktów z czerwonej i czarnej maki z ekstraktem z palmy sabalowej wykazało istotne działanie przeciwnowotworowe, co otwiera drzwi do dalszych badań nad potencjalnym zastosowaniem w terapii oraz profilaktyce raka prostaty (4).

Warto podkreślić, że wyniki zawarte w artykule są przedmiotem zgłoszenia patentowego, co zwiększa ich znaczenie w kontekście potencjalnych zastosowań przemysłowych.

Dalsze prace prowadzone obecnie na Uniwersytecie Medycznym w Lublinie stanowią kontynuację tych wątków badawczych i koncentrują się na określeniu wpływu metabolitów pieprzycy na centralny układ nerwowy, a także na badaniach aktywności przeciwnowotworowej.

Pragnę podkreślić, że czuję ogromną odpowiedzialność za materiał pozostawiony przez Pana Profesora do badań. Z radością i dumą kontynuuję prace badawcze nad wyciągami z pieprzycy peruwiańskiej – zgodnie z wytyczonymi przez Pana Profesora kierunkami badawczymi. Wierzę, że Pan Profesor cieszy się razem z nami z kolejnych odkryć naukowych.

Profesor Henry Ostrowski-Meissner pozostanie w mojej pamięci nie tylko jako wybitny naukowiec, ale jako wspaniały człowiek. Jego odejście pozostawiło ogromną pustkę wśród społeczności naukowej, a także w sercach tych, którzy mieli zaszczyt z nim współpracować. Pozwalam sobie zaliczyć się do tego grona. Pozytywna energia Pana Profesora, gotowość niesienia pomocy, dzielenia się doświadczeniem naukowym, a także nieustanne wsparcie i troska w potrzebie nigdy nie zostaną zapomniane.

Ryc. 1. Część kolekcji bulw pieprzycy peruwiańskiej

Piśmiennictwo

1. Tarabasz D, Szczebleski P, Laskowski T i wsp. The Distribution of Glucosinolates in Different Phenotypes of *Lepidium peruvianum* and Their Role as Acetyl- and Butyrylcholinesterase Inhibitors – In Silico and In Vitro Studies. *Int J Mol Sci* 2022; 23:4858.
2. Stępnik K, Jarzab A, Niedźwiadek R i wsp. In Vivo Insights into the Role of Astragaloside IV in Preventing and Treating Civilization Diseases: A Comprehensive Review. *Int J Mol Sci* 2025; 26(9):4250.
3. Kasprzak D, Gaweł-Bęben K, Kukuła-Koch W i wsp. *Lepidium peruvianum* as a source of compounds with anticancer and cosmetic applications. *Int. J Mol Sci* 2024; 25:10816.
4. Gaweł-Bęben K, Kukuła-Koch W, Szwałgier D i wsp. Synergism of Specific Maca Phenotypes (*Lepidium peruvianum*) in Combination with Saw Palmetto (*Serenoa repens*) Extract for Chemoprevention of Prostate Cancer as Determined in In Vitro Cytotoxicity Assays on Human Epithelial and Prostate Cancer Cells. *Molecules* 2024; 29:5632.

Prof. dr hab. n. med. i n. o zdr. Wirginia Kukuła-Koch
Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Moje wspomnienie o Profesorze Henrym Ostrowskim-Meissnerze

Profesora poznałem na przełomie XX i XXI wieku dzięki dr Alinie Mścisz z Instytutu Roślin i Przetworów Zielarskich w Poznaniu. Jego zainteresowania roślinami leczniczymi daleko wybiegały poza nasze rodzime zioła i sięgały Azji, a także – a może przede wszystkim – Ameryki Południowej. Szczególne znaczenie w Jego badaniach miała mało znana u nas, a popularna w Peru, MACA, której poświęcił wiele miejsca w swoich badaniach. Posiadał nawet swoje udziały w peruwiańskich plantacjach leżących na wysokości ponad 3,5 tys. m n.p.m., co – jak potwierdził w swoich badaniach – miało największe znaczenie w wartości biologicznej tej niezwyklej byliny. Od momentu poznania Profesora spotykaliśmy się przy każdej możliwej okazji Jego wizyt w Polsce, a rozmowom na tematy zielarskie czy dotyczącym Jego naukowych podróży po świecie nie było końca. Oczywiście również bardzo aktywnie korespondowaliśmy ze sobą. Wielokrotnie zapraszał mnie w odwiedziny do wyjątkowego miejsca w Gold Coast w Australii, gdzie mieszkał wraz z małżonką.

Podczas wizyty w Gold Coast w Australii u Państwa Doroty i Henry'ego Meissnerów:
prof. Henry Ostrowski-Meissner i Barbara Nowak

Na tle Uluru Kata – największego monolitu skalnego

Jego zaproszenie i moje marzenie o podróży na Antypody zostały zrealizowane we wrześniu 2014 roku, gdy wylądowałem wraz z małżonką w Brisbane, skąd Państwo Dorota i Henry Meissnerowie zabrali nas do swojego domostwa w Gold Coast. Miesięczny pobyt i wędrowka śladami Profesora były i nadal są niezapomnianym przeżyciem, a przyjęcie nas do grona swoich przyjaciół to wielki zaszczyt, który do dziś wspominam z niezwykłym wzruszeniem.

Uniwersytet w Sydney, w którym Profesor Henry Ostrowski-Meissner pracował

Na tle Opera House w Sydney

Podczas lotu do Nowej Zelandii

U Maorysów – rdzennych mieszkańców Nowej Zelandii

Odpoczynek w podróży: Prof. Henry Ostrowski-Meissner, Barbara i Krzysztof Nowakowie

Henry Ostrowski-Meissner był człowiekiem nauki o niezwyklej osobowości, ale także twardo stąpający po ziemi realista i biznesmen, wykazujący prawie do końca swojego życia aktywność przedsiębiorcy. Wędrówka śladami Jego kariery była niezwykle fascynująca, poczynając od Uniwersytetu w Sydney, poprzez realizowane w Nowej Zelandii projekty wykorzystania gorących źródeł do hodowli krewetek, jak również ciągłe poszukiwania sposobów na wykorzystanie bogactwa naturalnych roślin zielarskich do praktycznego zastosowania w lecznictwie. Niespokojny duch popychał go do coraz to nowych wyzwań, nie znosił bowiem beczynności, a nuda to zupełnie obce dla niego pojęcie.

Znajomość z Profesorem to wielka przyjemność i zaszczyt, niezapomniana przygoda mojego życia – niestety zdecydowanie przedwcześnie przerwana, która pozostanie we mnie na zawsze.

Krzysztof Nowak

Prezes Przedsiębiorstwa „KAWON – Hurt” Nowak sp. j.

Profesor doktor Henry Ostrowski-Meissner 1940-2024

Profesora Henry'ego Ostrowskiego-Meissnera wspominam jako wspaniałego, kulturalnego, ciepłego i życzliwego człowieka, światowej klasy biznesmana i naukowca. Miał bardzo szerokie horyzonty myślowe, wyjątkową zdolność nawiązywania kontaktów i opisywania świata wokół siebie w sposób komunikatywny i zrozumiały. Robił to z dużą swadą i poczuciem humoru. Nie stronił od osobistych dygresji i trafnych podsumowań, nie spoczywał na laurach, ciągle szedł dalej w poszukiwaniu nowych możliwości współpracy i tematów badawczych. Doskonale łączył zadania człowieka biznesu i naukowca. Mimo trwających latami, męczących podróży pomiędzy Nową Zelandią, Australią, Ameryką Południową, Polską i innymi krajami, w których podejmował współpracę, nie zniechęcał się trudnościami. Ilekroć przyjeżdżał do kraju, w trakcie realizowanych spotkań nie brakowało mu humoru, kolejnych pomysłów i zapału do podejmowania nowych wyzwań.

Okres intensywnych kontaktów i współpracy naukowej z pracownikami z IRiPZ (od 2009 r. IWNiRZ) w Poznaniu (2005-2015) zaowocował wymiernymi wskaźnikami w postaci wspólnych publikacji, m.in. w czasopiśmie: Intern. J Biomed Sci, Postępy Fitoterapii. Profesor Ostrowski-Meissner aktywnie uczestniczył w wielu krajowych i międzynarodowych konferencjach jako autor lub współautor doniesień poświęconych efektom farmakologicznym u kobiet po menopauzie, olejom eterycznym i składom do terapii aerozolowej dróg oddechowych (San Diego, 2005; Lima, 2006). Tematyka publikowanych prac dotyczyła badań fitochemicznych, genetycznych, farmakologicznych peruwiańskiego gatunku Maca (*Lepidium meyenii* Walpers syn. *Lepidium peruvianum* G. Chacon; 2005, 2015) oraz australijskich olejków eterycznych o działaniu przeciwbakteryjnym i przeciwgrzybiczym (eukaliptusowy, sandałowy, z drzewa herbacianego) (2006). Prowadzone doświadczenia dostarczyły również danych odnośnie toksyczności podprzewlekłej Macy żelatynizowanej (Maca-GO). Niezależnie od tematyki związanej z ulubionym surowcem andyjskim, zwanym popularnie Maca, Profesor miał na uwadze również inne przedsięwzięcia badawcze i cele publikacyjne. Interesujące okazały

się wstępne wyniki badań dotyczące zastosowania naturalnego preparatu Steriplant N do obniżania liczby bakterii tlenowych i grzybów w surowcach zielarskich (metodą natryskiwania) na przykładzie liści mięty oraz korzeni lubczyka i mniszka. Udostępnione przez Profesora próbki czterech fenotypów *Lepidium peruvianum*, pochodzenia chińskiego i peruwiańskiego (czarny, czerwony, żółty, purpurowy), posłużyły do oceny ich czystości mikrobiologicznej. Uzyskane wyniki były podstawą do opublikowania pracy dotyczącej wpływu fenotypów Maca i wysokości upraw na wzrost i dojrzewanie roślin oraz profil ich aktywności biologicznej (2005). Obserwacje te przyczyniły się do szerszej popularyzacji interesującego surowca andyjskiego i stały się podstawą do prowadzenia dalszych badań. Dostarczone przez Profesora Ostrowskiego-Meissnera próbki oleju Tamanu (*Calophyllum*), pochodzącego z Indonezji i Wietnamu, okazały się dość aktywne pod względem antybiotycznym i przeciwzapalnym, podobnie jak poddane badaniom opatrunki na rany i oparzenia z nowozelandzkim miodem manuka. Podsumowaniem wspólnych prac było porównanie aktywności antybiotycznej próbek miodu manuka pochodzących z Australii i Nowej Zelandii przy zastosowaniu różnych metod oznaczania aktywności antybiotycznej (Postępy Fitoterapii, 2008).

Profesor Henry Ostrowski-Meissner w związku z wielokierunkową współpracą z IWNiRZ brał również udział w organizowanych wówczas przez Instytut Konferencjach z cyklu „Inter Herba” i Sejmikach Zielarskich. Jako wysokiej klasy specjalista i miłośnik roślin leczniczych został włączony do grona członków Rady Redakcyjnej czasopisma Postępy Fitoterapii (2014-2024), jak również był autorem publikowanych w nim artykułów.

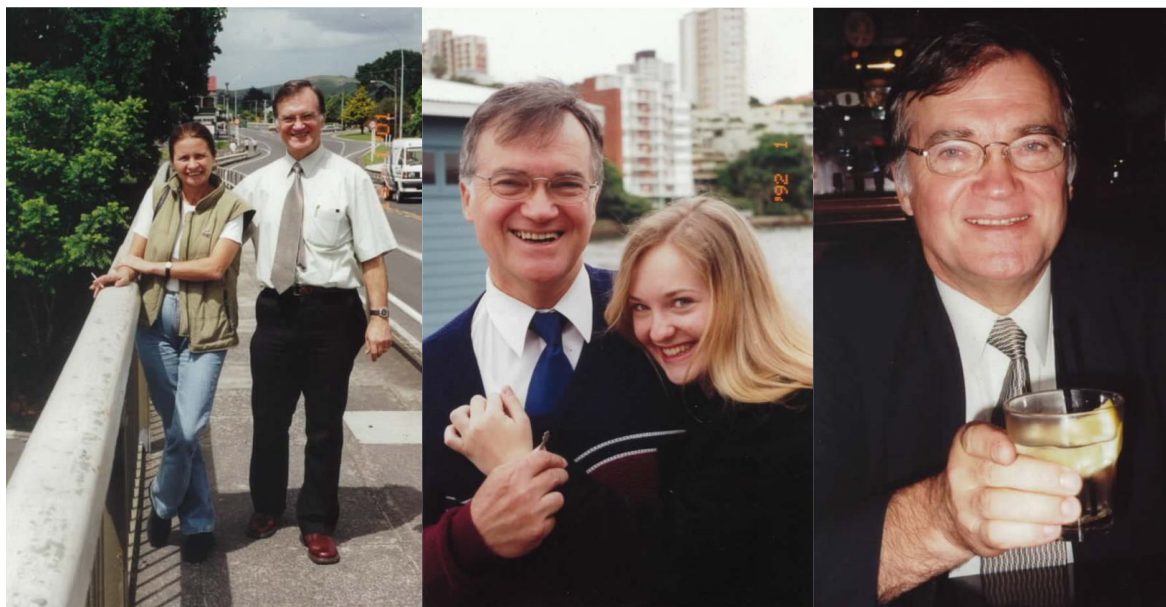
Odszedł wyjątkowy i dobry człowiek z pasją i charyzmą. Był niezwykle inteligentny i błyskotliwy. Miał w sobie dużo ciepła i dar łatwego nawiązywania szczerych i serdecznych kontaktów z ludźmi. Jego wypowiedzi i kierowane życzenia były zawsze obszerne, wypracowane, nietuzinkowe i różniące się od innych niesamowitym ciepłem, życzliwością i szeroką paletą barw, tak jakby malował obraz. Niezmiernie doceniam wysoki wkład Pana Profesora w rozwój nauki, czuję się zaszczycona, że mogłam z nim współpracować. Profesor Henry Ostrowski-Meissner na zawsze pozostanie w mojej pamięci.

Podczas wizyty przedstawicieli IRiPZ w Australii.
Od lewej: dr Alina Mścisz, prof. Henry Ostrowski-Meissner, prof. Bogdan Kędzia

Od lewej: prof. Bogdan Kędzia IRiPZ, dr Alina Mścisz IRiPZ, prof. Henry Ostrowski-Meissner

W trakcie wizyty przedstawicieli Instytutu Roślin i Przetworów Zielarskich w Australii

Pan Profesor Henry Ostrowski-Meissner podczas wykładu na Sejmiku Zielarskim w 2016 roku

Elżbieta Hołderna-Kędzia
Pracownia Mikrobiologiczna IWNiRZ

Profesor Henry Ostrowski-Meissner – całokształt działalności, osiągnięcia naukowe

Profesor Henry Ostrowski-Meissner – edukator żywieniowy, badacz naukowy. Urodził się 18 kwietnia 1940 roku w Grochowcach (Polska). Syn Alfreda Meissnera i Janiny Ostrowskiej. Do Australii przybył w 1977 roku.

Zmarł po długiej chorobie 3 października 2024 roku w Australii. Został pochowany w rodzinnym grobowcu w Grochowcach.

Wykształcenie:

1961 – Licencjat z nauk przyrodniczych, Kolegium Rolnicze Uniwersytetu Krakowskiego.

1963 – Magister nauk przyrodniczych w dziedzinie fizjologii środowiskowej, Kolegium Rolnicze Uniwersytetu Krakowskiego.

1968 – Doktor filozofii w dziedzinie biochemii żywieniowej, Kolegium Rolnicze Uniwersytetu Krakowskiego. Uzyskał tytuł naukowy profesora w Australii, Nowej Zelandii, Malesji, Chinach, Japonii i USA.

Praca zawodowa:

1963-1970 – Asystent badawczy w Narodowym Instytucie Produkcji Zwierzęcej, Kraków, Polska, oraz Kierownik Działu Pasz w Laboratorium Biochemii Żywieniowej, Balice-Kraków, Polska.

1970-1977 – Kierownik Działu Kontroli Jakości w Centralnym Laboratorium Przemysłu Paszowego, Lublin, Polska.

1973-1976 – Kierownik projektów ds. ekstrakcji białek i frakcjonowania biomasy roślinnej w Ruakura Research Center, Hamilton, Nowa Zelandia.

1977-1978 – Starszy wykładowca w Katedrze Biochemii, College of Advanced Education (obecnie Uniwersytet La Trobe), Bendigo, Australia.

1978-1979 – Wykładowca na Uniwersytecie w Sydney, Australia. W tym samym czasie kierownik programu w Centrum Badań i Rozwoju Zwierząt, Bogor, Indonezja (do 1982).

1979-1992 – Starszy naukowiec w Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation, Blacktown-Sydney, Australia. Od 1984 roku Dyrektor AFIC National Facilities, Sydney, Australia.

Od 1984 – Członek Komitetu Wykonawczego, koordynator regionalny Azja-Pacyfik INFIC, Sydney, Australia. Od 1986 – Dyrektor wykonawczy ds. badań i rozwoju w TTD International.

1992-1996 – Profesor wizytujący na Uniwersytecie w Nagoi, Japonia.

1992-1996 – Koordynator badań wspólnego projektu akwakultury, Oceanic Institute, Hawaje.

1993-1998 – Profesor honorowy w Hubei Agricultural College, Chiny.

Od 1995 – Starszy konsultant badań i rozwoju w dziedzinie żywności funkcjonalnej, Freedom Foods, Melbourne, Australia.

1995-1996 – Dyrektor wykonawczy ds. badań i rozwoju w Ecotech Laboratories, Melbourne, Australia.

1995-1999 – Starszy doradca techniczny w China International Center for Economic Tech Exchange, Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju, Pekin, Chiny.

1995-1999 – Konsultant ds. terapii ziołowych, Regional Pharmaceuticals, Sydney. Międzynarodowy koordynator projektów wykonawczych, Wspólny Chińsko-Australijski Projekt Środowiskowy, Pekin.

1995-2000 – Główny naukowiec w projekcie badawczym Chińskiej Akademii Nauk, Pekin.

1996-1998 – Starszy międzynarodowy konsultant Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju Przemysłowego, Usługa Promocji Inwestycji, Pekin.

1997-1998 – Dyrektor ds. badań i rozwoju w Nutraceutical Development, Melbourne, Australia.

1996-1999 – Profesor, honorowy badacz, Instytut Nauk o Zwierzętach, Chińska Akademia Nauk Rolniczych, Pekin.

1998-2000 – Dyrektor badań i rozwoju, Wild Herbs Australia Proprietary Ltd., Sydney, Australia.

1999-2001 – Przewodniczący Badań Terapeutycznych, Fundacja Uniwersytetu Charlesa Sturta, Bathurst, Australia. W tym samym czasie profesor nadzwyczajny badań terapeutycznych, Uniwersytet Charlesa Sturta, Bathurst, Australia.

Od 1999 – Międzynarodowy koordynator projektu *Camptotheca acuminata*-Xi-Shu w leczeniu i zapobieganiu nowotworom, Otwarte Laboratorium Badawcze, Uniwersytet Northeast w Harbinie, Chiny.

2001-2003 – Międzynarodowy koordynator programu kształcenia na odległość, rządowe akredytowane kursy w zakresie marketingu terapii ziołowych i leków na bazie ziół, Instytut Badań nad Roślinami Leczniczymi, Poznań, Polska.

2001-2004 – Dyrektor ds. badań i rozwoju, Nature Corporation, Sydney, Australia.

2001-2003 – Międzynarodowy koordynator w zakresie klinicznych i stosowanych fitoterapii, program medycyny zintegrowanej, Pomorska Akademia Medyczna w Szczecinie, Polska.

2001-2005 – Przewodniczący Badań Terapeutycznych Oceanii, Sydney, Australia.

Od 2002 – Członek honorowy Międzynarodowej Rady Redakcyjnej *Acta Poloniae Pharmaceutica*, Warszawa, Polska. Redaktor naczelny czasopisma „International Journal of Biomedical Science”, Kalifornia, USA.

2003-2004 – Międzynarodowy konsultant, MDD Food Specialties, Kuala Lumpur, Malesja. Członek komitetu wykonawczego, koordynator regionalny. Członek panelu ekspertów w firmie Freedom Foods.

2003-2005 – Międzynarodowy koordynator badań klinicznych nad stosowaniem fitofarmaceutyków jako alternatywy dla terapii hormonalnej u kobiet w okresie wczesnej premenopauzy i po menopauzie.

Od 2005 – Konsultant Goody Environmental Proprietary Ltd., Adelaide, Australia.

Od 2006 – Dyrektor naukowy Natural Health International, San Francisco, USA.

Osiągnięcia

Henry Ostrowski-Meissner został wymieniony jako wybitny biochemik żywieniowy, kierownik firmy, badacz, edukator w „Marquis Who’s Who”. Zafascynowany problemem zanieczyszczenia środowiska spowodowanego odpadami plastikowymi, Profesor Ostrowski-Meissner poświęcił ok. 10 lat na badania stosowane związane z biopolimerami biodegradowalnymi używanymi jako materiał opakowaniowy, w tym do wody pitnej, różnych płynów oraz żywności suszonej i świeżej. Zaangażował się również w badania i wdrażanie elektrochemicznie aktywowanej, nietoksycznej wody do dezynfekcji stosowanej w obiektach publicznych i komercyjnych, jako nietoksyczny środek dezynfekujący do sprzętu przetwórczego, a także jako konserwant do świeżej żywności oraz jako środek dezynfekujący, wolny od chemikaliów, do czystego i wolnego od zanieczyszczeń wspólnego systemu wodociągowego. Kolejne osiągnięcia obejmują zaprojektowanie ekologicznego, zasilanego energią słoneczną systemu biosanitarnego do dostarczania wody pitnej poprzez niechemiczną dezynfekcję zanieczyszczonych źródeł wody. Woda jest dostarczana w różnych formach biodegradowalnych, elastycznych opakowaniach plastikowych do społeczności potrzebujących czystej wody i interwencji medycznej w lokalizacjach na całym świecie. Dodatkowo, jako rozszerzenie swojej pracy w badaniach terapeutycznych, profesor dr Meissner zaprojektował i wprowadził na rynek urządzenia terapeutyczne do użytku własnego, takie jak przenośne wielokanałowe urządzenie magnetyczne do pulsu oraz podwójne urządzenie fotospektralne do regeneracji skóry. Profesor Ostrowski-Meissner dzięki swojej ogromnej wiedzy na przestrzeni lat pełnił szereg stanowisk badawczo-dydaktycznych, w tym na Uniwersytecie w Sydney, CSIRO w Australii, Uniwersytecie w Nagoi (Japonia), Hubei Agricultural College w Chinach, Chińskiej Akademii Nauk (zarówno Wydział Rolnictwa, jak i Nauk Medycznych), Charles Sturt University w Bathurst, NSW (Australia) oraz w Instytucie Roślin i Przetworów Zielarskich w Poznaniu. Pełnił również funkcje kierownicze, koordynatora międzynarodowych projektów badawczych oraz konsultanta w wielu organizacjach i instytucjach. Profesor Ostrowski-Meissner był autorem 23 książek i współautorem ponad 300 artykułów w czasopiśmie. Jego osiągnięcia w dziedzinie rehabilitacji i regeneracji ekologicznej zostały dostrzeżone, gdy zdecydowano o przedstawieniu jego sylwetki w „Who’s Who in Medicine and Healthcare” (wyd. II-VIII), a także w kilku wydaniach „Who’s Who in the World i Who’s Who in Science and Engineering”.

Dorota Meissner